

In de zaak:

ACCIAIERIA FERRIERA DI ROMA (F.E.R.A.M.),

naamloze vennootschap naar Italiaans recht, gevestigd te Rome,

ten deze domicilie gekozén hebbende te Luxemburg ten kantore
van mr. G. Margue, rue Alphonse München 6,

Verzoeksters,

vertegenwoordigd door de President van haar Raad van Beheer,
mr. A. Alliata,

bijgestaan door mr. A. Cottrau, advocaat te Turijn en bij de
Corti di Cassazione te Rome,

tegen

HOGЕ АУТОРИТЕИТ VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAP
VOOR KOLEN EN STAAL,

ten deze domicilie gekozen hebbende te haren kantore,
Place de Metz 2, Luxemburg,

Verweester,

vertegenwoordigd door prof. G. Pasetti, juridisch adviseur bij
de Hoge Autoriteit,

bijgestaan door prof. A. Trabucchi, hoogleraar aan de Universi-
teit van Padua,

betreffende het beroep tot herziening van het arrest, op 17 decem-
ber 1959 door het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen
gewezen in de zaak 23-59,

HET HOF VAN JUSTITIE

samengesteld als volgt:

A. M. Donner, *President,*

L. Delvaux, R. Rossi, *Kamerpresidenten,*

O. Riese, N. Catalano (*Rechter-Rapporteur*), *Rechters,*

Advocaat-Generaal: M. Lagrange,

Griffier: A. Van Houtte,

wijst het volgende:

A R R E S T

TEN AANZIEN VAN DE FEITEN

I. Overzicht van de feiten

Overwegende dat onderstaande feiten aanleiding hebben gegeven tot het onderhavige geding:

In de zaak 23-59 had het Hof bij beschikking van 1 oktober 1959 verweerster verzocht, bepaalde vragen te beantwoorden en bepaalde stukken over te leggen.

De antwoorden op de vragen waren in de procestaal gesteld, terwijl de stukken, die op 21 oktober 1959 ter griffie werden neergelegd, ten dele in het Frans en ten dele in het Nederlands waren gesteld en op 26 oktober in genoemde talen aan verzoekster werden overgelegd.

Tijdens de zitting van 6 november 1959 verklaarde de raadsman van verzoekster onder meer: „Het pleidooi van prof. Trabucchi is gebaseerd op stukken die ik (mr. Cottrau, advocaat van F.E.R.A.M.) niet heb kunnen bestuderen, omdat zij alle zijn opgesteld in het Nederlands, een taal die ik niet beheers en die niet de officiële procestaal is”.

De President van het Hof liet hierop terstond de volgende opmerking volgen: „Ik moge de raadsman van verzoekster er op wijzen dat, indien ik prof. Trabucchi goed heb begrepen, de stukken, waarop hij zich heeft gebaseerd, in vertaling zijn te vinden in de tekst van de Nederlandse arresten, welke U hebt kunnen raadplegen. Zij zijn volledig in het Frans vertaald en U beschikt, naar ik meen, over de Franse tekst van deze Nederlandse arresten en beslissingen. Deze stukken zijn in het arrest letterlijk weergegeven”.

De raadsman van verzoekster heeft zich over de opmerkingen van de President niet uitgelaten en geen vordering ingediend, noch tijdens de zitting een formele exceptie opgeworpen, betreffende de regelmatigheid van de procesgang en in het bijzonder betreffende

zijn recht om van de door de Hoge Autoriteit overgelegde stukken in een officiële Italiaanse vertaling kennis te nemen.

Bij brief van 16 november 1959 aan de President van het Hof van Justitie heeft de raadsman van verzoekster, verwijzend naar de inhoud van genoemde beschikking van 1 oktober 1959, gesteld dat: „..... verweerster deze stukken ten dele in het Frans en ten dele in het Nederlands heeft overgelegd. Aangezien in de zaak 23-59 het Italiaans de procestaal is en aangezien de raadsman van verzoekster verschillende andere ondernemingen van de Gemeenschap in soortgelijke procedures vertegenwoordigt en verdedigt, mogen wij, overeenkomstig de artikelen 29 en 30 van het Reglement voor de procesvoering, het Hof verzoeken te gelasten, dat deze stukken vergezeld van hun vertaling in het Italiaans, dat de procestaal is, worden nedergelegd en ter beschikking gesteld van de wederpartij”.

Hierop werd bij brief van 25 november 1959, ondertekend door de adjunct-Griffier van het Hof, het volgende geantwoord: „Onder verwijzing naar Uw brief van 16 dezer deel ik U mede, dat de stukken welke verweerster in de zaak 23-59 ten dele in het Frans en ten dele in het Nederlands heeft overgelegd, zullen worden vertaald in het Italiaans, de officiële procestaal. De Hoge Autoriteit heeft op zich genomen, deze vertaling voor Kerstmis ter griffie neder te leggen”.

Inmiddels is op 17 december 1959 het arrest 23-59 geweest, waarin het beroep is verworpen op de volgende gronden:

- a) de Hoge Autoriteit had ten opzichte van de Italiaanse ondernemingen geen verplichting op zich genomen, waaruit bij afwezigheid van dienstfout een garantie voortvloeyde voor een aansprakelijkheid uit overeenkomst of uit de wet;
- b) de frauduleuze handeling van een Nederlands ambtenaar mag niet aan de Hoge Autoriteit worden toegerekend. De Nederlandse voorschriften bevatten een uiterst nauwkeurig controlesysteem; dat de Hoge Autoriteit dit systeem heeft gevolgd kan haar derhalve niet worden verweten; zolang geen aanwijzing,

dat bedrog werd gepleegd, aan de echtheid van de verklaringen kon doen twijfelen, moet de eis van een nadere controle als buitensporig worden beschouwd.

Op 12 februari 1960 heeft de Vennootschap Acciaieria Ferriera di Roma (F.E.R.A.M.) een verzoek tot herziening ingediend, gegrond op schending van de artikelen 29 en 30 van het Reglement voor de procesvoering.

Binnen de bij brief van 12 februari 1960 door de President gestelde termijn heeft verweerster haar opmerkingen betreffende het verzoek tot herziening op 2 maart 1960 ter griffie neergelegd.

II. Conclusies van partijen

Overwegende dat verzoekster concludeert dat het den Hove behage, na afwijzing van elke tegengestelde vordering en na ontvankelijkverklaring van het verzoek tot herziening:

- „1. voorafgaande aan een hernieuwd onderzoek ten principale van de zaak 23-59, de Hoge Autoriteit te bevelen alsnog aan de processuele voorschriften te voldoen en een Italiaanse vertaling van de door haar geproduceerde stukken over te leggen;
2. verzoekster een redelijke termijn toe te staan teneinde de aldus verbeterde stukken te bestuderen;
3. na verzoekster in de gelegenheid te hebben gesteld, in de verbeterde stukken andere gegevens op te sporen waaruit op beslissende wijze de aansprakelijkheid van de Hoge Autoriteit valt af te leiden, welke gegevens zij ten gevolge van het processuele verzuim tevoren niet ter kennis had kunnen nemen en in geding brengen, partijen alsmede de zaak zelf, zowel in feite als in rechte, terug te brengen in de toestand waarin deze zich op 21 oktober 1959 bevonden, op welke datum de stukken, welke niet in de procestaal waren gesteld, zijn overgelegd, en verzoekster de gelegenheid te geven, eventuele andere stukken te produceren en opmerkingen te maken;

4. in ieder geval een nieuwe datum vast te stellen voor de mondelinge behandeling van de zaak 23-59;
5. de Hoge Autoriteit in de proceskosten te veroordelen.”

Overwegende dat verweerster concludeert, dat het den Hove behage:

- „1. het door verzoekster ingediende verzoek tot herziening niet ontvankelijk te verklaren, met alle gevolgen welke voortvloeien uit hetodeloos indienen van dit verzoek;
2. verzoekster in de kosten te veroordelen”.

III. Middelen en argumenten van partijen

Overwegende dat de middelen en argumenten van partijen als volgt kunnen worden samengevat:

1. *Verzoekster* beroept zich op schending van de artikelen 29 en 30 van het Reglement voor de procesvoering.

Zij stelt dat verweerster in de zaak 23-59 onjuist heeft gehandeld, „met schending van de regels betreffende het taalgebruik in de Gemeenschap”, door ter griffie documenten neer te leggen, die niet in het Italiaans waren vertaald.

Verzoekster schrijft verweerster de dodeluze bedoeling toe, haar te hebben willen verhinderen van de inhoud van deze stukken kennis te nemen. Tengevolge daarvan heeft verweerster haar doel bereikt en „is het proces in strijd met de voorschriften verlopen en zijn de mogelijkheden van verzoekster om van haar processuele rechten gebruik te maken aanzienlijk verminderd”.

Verzoekster stelt, dat de artikelen 29 en 30 van het Reglement voor de procesvoering voorschriften van openbare orde bevatten, aangezien zij dienen ter verzekering van een behoorlijke procesgang in de Gemeenschap en als zodanig van dwingende aard zijn. Schending van deze artikelen betekent dus een verzuim in de processuele vormen, dat niet kan worden gedekt.

Verzoekster voert aan, dat in de verschillende nationale rechtssystemen herziening steeds is toegelaten in de volgende gevallen:

- „a) indien de ene partij zich ten opzichte van de andere partij schuldig maakt aan kwade trouw, mede op te vatten als de bedoeling een met de wet strijdige handeling te verrichten, waarbij de rechtsplicht van de ene partij ten nadele van de andere wordt geschonden;
- b) (in de tekst in het Frans) indien op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen hetzij voor, hetzij bij de rechterlijke uitspraak worden geschonden.”

Verzoekster meent dat in het onderhavige geval beide voorwaarden zijn vervuld.

Zij verklaart voorts, dat „de Advocaat-Generaal en het Hof over de zaak ten gronde hebben geoordeeld zonder kennis te kunnen hebben van de inhoud van de stukken, waarvan de overlegging was gevraagd en die, gelijk boven is gezegd, ten dele in het Frans en ten dele in het Nederlands zijn geproduceerd (objectief gezien kon noch mocht het Hof kennis nemen van de inhoud van de stukken die in strijd met de processuele voorschriften van de Gemeenschap waren overgelegd) en dat het Hof een materieel onjuist arrest heeft gewezen, aangezien, los van iedere andere overweging betreffende de zaak ten gronde, het deloyale gedrag van verweerster, de vermindering van de mogelijkheid tot verweer van verzoekster en de omstandigheid dat noch de Advocaat-Generaal noch het Hof en verzoekster op de hoogte waren van de inhoud van de door verweerster overgelegde stukken, de voorbereiding van het arrest van 17 december 1959 in de zaak 23-59 zonder twijfel valselijk hebben beïnvloed.”

Verzoekster verklaart voorts, dat het haar niet mogelijk is een onderzoek in te stellen naar het bestreden arrest ten principale ten-einde na te gaan in hoeverre het processuele verzuim, waarover zij klaagt, de inhoud van dat arrest heeft beïnvloed, zolang zij niet in

staat is gesteld van de inhoud van de onderhavige stukken kennis te nemen.

2. *Verweerster* maakt bezwaar tegen de beledigende uitdrukkingen, welke het verzoekschrift bevat, en beperkt zich er toe, de ontvankelijkheid te bestrijden, zonder ten gronde op de zaak in te gaan.

Met verwijzing naar de bepaling van artikel 38 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie, als bijlage behorende bij het Verdrag E.G.K.S., herinnert zij er aan dat, opdat de vordering tot herziening ontvankelijk zij, er een feit moet zijn dat de twee volgende kenmerken vertoont:

1. het feit moet een beslissende invloed hebben uitgeoefend;
2. het feit moet, voordat het arrest werd uitgesproken, onbekend zijn geweest aan het Hof en aan de partij, die de herziening vraagt.

Verweerster stelt:

- a) dat de tweede bovengenoemde voorwaarde niet is vervuld, noch ten opzichte van het Hof, omdat dit ambtshalve overlegging van de betrokken stukken had bevolen, noch ten opzichte van verzoekster, wier raadsman een stuk in het Frans had geciteerd en voorts de Franse vertaling had ontvangen van het Nederlandse arrest, dat praktisch alle betreffende processtukken weergaf. De voorschriften omtrent het taalgebruik zijn bovendien niet van openbare orde;
- b) dat de eerste voorwaarde evenmin is vervuld, omdat de betrokken stukken geen invloed hebben uitgeoefend op het bestreden arrest.

Verweerster ziet ten slotte een tegenspraak tussen het vereiste van de beslissende invloed van de feiten, op grond waarvan de herziening wordt gevraagd, en de verklaring van verzoekster, dat zij nog niet in staat is van deze feiten op de hoogte te zijn.

TEN AANZIEN VAN HET RECHT

Overwegende dat volgens artikel 38, lid 2, van het Statuut van het Hof, als bijlage behorende bij het Verdrag E.G.K.S., en volgens artikel 100, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering, het Hof vooraf, bij een in raadkamer gewezen arrest, over de ontvankelijkheid van het verzoek beslist;

Overwegende dat het verzoek met inachtneming van de gestelde termijnen en vormvoorschriften is ingediend;

Overwegende dat verzoekster zich beroept op schending van de artikelen 29 en 30 van het Reglement voor de procesvoering, op grond van de omstandigheid dat in de zaak 23-59 verweerster, op verzoek van het Hof, ter griffie documenten heeft nedergelegd die waren opgesteld in andere talen dan de procestaal en die niet ten behoeve van verzoekster in de procestaal zijn vertaald; dat verzoekster daardoor niet in staat was zich te beroepen op stukken, waaruit zij argumenten had kunnen putten voor de ondersteuning van haar betoog;

Overwegende dat artikel 38, lid 1, van het Statuut van het Hof het volgende bepaalt: „Herziening van een vonnis kan alleen aan het Hof worden gevraagd op grond van de ontdekking van een feit dat een beslissende invloed zou kunnen uitoefenen en dat, voordat het vonnis werd uitgesproken, onbekend was aan het Hof en aan de partij, die de herziening vraagt.”;

Overwegende dat de betrokken stukken voor het einde van de mondelinge behandeling ter griffie zijn nedergelegd en dat zij diensgevolge bekend waren aan het Hof voordat dit arrest heeft gewezen; dat, indien een in een van de officiële talen van de Gemeenschap opgesteld stuk wordt overgelegd, niet alleen de uiterlijke vorm doch ook de inhoud van dat stuk ter kennis van het Hof wordt gebracht; dat toch, evenals alle instellingen van de drie Gemeenschappen, het Hof viertalig is op grond van een *presumptio juris* en de *jure*; dat de voorschriften omtrent de procestaal niet als van openbare orde kunnen worden beschouwd;

- a) omdat de procestaal de taal van verweerster is, tenzij deze een van de Instellingen van de drie Gemeenschappen is;
- b) omdat, zowel op gemeenschappelijk verzoek van partijen als op verzoek van een der partijen, zonder dat de toestemming van de andere partij daartoe nodig is, het Hof verlof kan verlenen tot het gebruik van een andere officiële taal dan de procestaal;

dat bijgevolg de eerste hoofdvoorwaarde welke door artikel 38 wordt vereist (ontdekking van een feit, dat niet alleen onbekend is aan de partij die de herziening vraagt doch ook aan het Hof) in casu ontbreekt;

Overwegende dat voorts het arrest, waarvan de herziening wordt gevraagd, niet is gebaseerd op de betrokken processtukken, met uitzondering van de brief van de Vice-Voorzitter van de Hoge Autoriteit Spierenburg van 24 februari 1958; dat in het arrest evenwel naar deze brief wordt verwezen teneinde een argument te weerleggen, dat verzoekster, daarbij aantonende dat zij van de inhoud volledig op de hoogte was, daaraan had ontleend;

dat bijgevolg de tweede voorwaarde welke door artikel 38 wordt vereist (ontdekking van een feit dat een beslissende invloed zou kunnen uitoefenen) evenmin is vervuld;

Overwegende dat hieruit voortvloeit, dat het verzoek tot herziening, ingediend door de Vennootschap F.E.R.A.M., niet ontvanke-lijk is;

Overwegende ten overvloede dat er in geen geval sprake kan zijn van schending van de mogelijkheden van verzoekster om van haar processuele rechten gebruik te maken, daar de raadsman van verzoekster, na de vraag te hebben opgeworpen en de opmerkingen van de President te hebben vernomen, niet tot het Hof het verzoek heeft gericht de behandeling uit te stellen en Italiaanse vertalingen te doen produceren, hetgeen hij ter zitting ongetwijfeld had kunnen doen;

Overwegende dat het Hof ten slotte zijn afkeuring uitspreekt over de beledigende toon ten aanzien van verweerster die in het

verzoekschrift valt waar te nemen, en in het bijzonder over de van ieder bewijs ontblote beschuldiging, dat verweerster de doleuze bedoeling zou hebben gehad, verzoekster te verhinderen kennis te nemen van de inhoud van de betrokken stukken;

Kosten

Overwegende dat volgens artikel 69, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen de in het ongelijk gestelde partij in de kosten moet worden verwezen; dat verzoekster in casu niet ontvankelijk wordt verklaard;

dat zij derhalve de kosten van het geding moet dragen;

Gezien de processtukken;

Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;

Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;

Gelet op artikel 38 van het Protocol betreffende het Statuut van het Hof behorende bij het Verdrag E.G.K.S., en de artikelen 29, 30 en 98 tot 100 van het Reglement voor de procesvoering;

HET HOF VAN JUSTITIE

Recht doende,

Verklaart het beroep niet-ontvankelijk;

Veroordeelt verzoekster in de kosten;

Ontzegt het meer of anders gevorderde.

Aldus door het Hof gewezen en ondertekend te Luxemburg op vier mei negentienhonderd zestig.

DONNER

DELVAUX

ROSSI

RIESE

CATALANO

Uitgesproken ter openbare zitting gehouden te Luxemburg op tien mei negentienhonderd zestig.

De Griffier,
A. VAN HOUTTE

De President,
A. M. DONNER